

Arrest

nr. 82 891 van 12 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat T. OP DE BEECK en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 29 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op 29 november 2010 een derde asielaanvraag in. Op 23 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Matabaan en te behoren tot de Reer Mulah-clan (< Darod).

U diende op 31 augustus 2009 een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U werd door de Dienst Vreemdelingenzaken opgeroepen om u aan te bieden op 9 september 2009 doch gezien u geen gevolg gaf aan deze oproeping werd u geacht afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag (zie technische weigering Dienst Vreemdelingenzaken dd. 16 oktober 2009).

Op 27 oktober 2009 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen op 21 juni 2010. Op 19 juli 2010 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gehandhaafd bij arrest van 25 oktober 2010. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 29 november 2010 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 29 november 2010) en het Commissariaat-generaal (dd. 14 april 2011) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen aflegde. U voegde er aan toe dat u vreest dat uw dochter H. (° 1998) vrouwenbesnijdenis dient te ondergaan in Somalië, dat u vreest dat uw dochter H. gedwongen uitgehuwelijkt zal worden alsook dat uw kinderen H. en R. (° 2005) gedood zullen worden in de oorlog (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 14 april 2011, p. 4). Bovendien gaf u aan voor uzelf in België een hersteloperatie te willen ondergaan om uw vrouwenbesnijdenis ongedaan te maken doch bij terugkeer naar Somalië vervolging te vrezen omwille hiervan (p. 4). U legde ter staving van uw derde asielaanvraag volgende documenten neer: een lidkaart van GAMS Belgique asbl op naam van K. S. S. en uitgereikt te Brussel op 26 november 2010, een medisch attest op naam van K. S. S. en uitgereikt te Brussel op 22 november 2010 door Dr. P. B. alsook een attest afgeleverd door GAMS Belgique asbl op naam van K. S. S. en uitgereikt te Brussel op 22 november 2010.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 16 oktober 2009 een technische weigering werd genomen, hetgeen toch een ernstige aanwijzing is voor het gebrek aan belangstelling wat betreft de door u ingediende asielaanvraag. Daarenboven kan worden opgemerkt dat in het kader van uw tweede asielaanvraag door de Commissaris-generaal op 21 juni 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing betwist dat u werkelijk afkomstig zou zijn uit Matabaan en de Somalische nationaliteit zou bezitten. In het licht hiervan werden dan ook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben in twijfel getrokken. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 25 oktober 2010 onder meer geconcludeerd "Zowel verzoeksters geo-politieke kennis als haar kennis van het Somalisch clansysteem is geheel onvoldoende om geloof te kunnen hechten aan haar beweerde Somalische nationaliteit" (zie arrest RvV nr. 50042).

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw derde asielaanvraag te kunnen staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest op naam van K. S. S. en uitgereikt te Brussel op 22 november 2010 door Dr. P. B. waarin gesteld wordt dat u vrouwelijke genitale verminking (hierna VGV) onderging (zie informatie in administratief dossier) en uw bijbehorende verklaringen waarbij u medische problemen aanhaalde omwille van de vrouwenbesnijdenis die u onderging (p. 4) dient het volgende te worden opgemerkt. De door u ingeroepen vrees voor vervolging, in geval u 'opengemaakt' zou worden of een hersteloperatie zou ondergaan in België, dient beoordeeld te worden ten opzichte van uw land van herkomst. Gezien tijdens uw eerdere asielaanvragen reeds gebleken is dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten en werkelijk afkomstig zou zijn van Matabaan (Zuid-Somalie) zoals u bovendien staande hield tijdens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw derde asielaanvraag (p. 4) en uw land van herkomst bijgevolg niet bepaald kan worden, kan de door u ingeroepen vrees dan ook niet beoordeeld worden. Rekening houdende met het feit dat het door u voorgelegd medische attest stelt dat u geïnfibuleerd bent en dat u een desinfibulatie zou moeten ondergaan, is het onmogelijk voor het

Commissariaat-generaal na te gaan van wie de door u ingeroepen vervolging uitgaat aangezien u in uw verklaringen deze vrees voor vervolging eveneens situeert in Somalië terwijl uit voorgaande blijkt dat niet geloofwaardig is dat u daar verbleven zou hebben en van daar afkomstig zou zijn. Bovendien is het in het licht hiervan eveneens onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om na te gaan of u al dan niet eventueel bescherming kan genieten in uw 'werkelijke' land van herkomst en of er daar eventueel een reëel intern vluchtalternatief bestaat voor u.

Wat betreft de door u voorgelegde lidkaart van GAMS Belgique asbl op naam van K. S. S. en uitgereikt te Brussel op 26 november 2010 en het door u voorgelegde attest afgeleverd door GAMS Belgique asbl op naam van K. S. S. en uitgereikt te Brussel op 22 november 2010 en waarin gezegd wordt dat u GAMS frequenteert en de strijd tegen VGV steunt, kan gezegd worden dat noch het feit dat u VGV onderging noch dat u de strijd tegen VGV steunt, noch uw bewering dat u medische problemen ondervindt wegens de door u ondergane vrouwenbesnijdenis betwist worden.

Wat betreft de door u aangehaalde vrees voor besnijdenis uit hoofde van uw dochter H. (p. 4) kan slechts gezegd worden dat uw dochter zich momenteel niet in België bevindt doch – volgens uw verklaringen – zou resideren bij uw grootmoeder in Somalië (p. 3-4). Een vereiste voor het beoordelen van het risico van de ingeroepen "vrees voor vervolging" is echter dat, degene die het risico loopt, in casu uw dochter H., zich buiten haar land van oorsprong dient te bevinden. Hetgeen hier duidelijk niet het geval is. Bovendien bracht u geen enkel begin van bewijs van het bestaan van uw dochter aan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Uit het voorgaande blijkt dat u tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk afkomstig zou zijn uit Matabaan en bij uitbreiding uit Zuid-Somalië. Gezien subsidiaire bescherming op basis van een reëel risico op het lijden van 'ernstige schade' –i.c. een ernstige bedreiging van persoon of leven van een burger als gevolg van willekeurig geweld in geval van een internationaal of intern gewapend conflict- enkel door de Commissaris-generaal wordt verleend aan Somalische burgers afkomstig uit Centraal- en Zuid-Somalië heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw werkelijke regio van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt in het kader van uw derde asielaanvraag niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde herkomst uit Zuid-Somalië, omdat de Somalische taal niet alleen in Zuid-Somalië wordt gesproken maar eveneens in Somaliland en Puntland alsook in een aanzienlijk deel van de buurlanden zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name de motiveringsplicht, een schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. In een tweede middel beroept verzoekster zich op een schending van de Conventie van Genève. In een derde middel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert

verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De Raad stelt dienaangaande vast dat hij in het kader van verzoeksters tweede asielaanvraag op 25 oktober 2010 de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bevestigde, waarbij besloten werd dat *“Zowel verzoeksters geopolitieke kennis als haar kennis van het Somalisch clansysteem is geheel onvoldoende om geloof te kunnen hechten aan haar beweerde Somalische identiteit”,* en *“Verzoekster biedt derhalve geen aannemelijke verklaring voor haar onwetendheid, haar voorgehouden Somalische identiteit komt ook om deze reden klaarblijkelijk frauduleus voor.”*

De bevoegdheid van de Raad is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen. Derhalve is verzoeksters argumentatie aangaande *“I. Weigeringsmomenten uit de eerste procedure: slechte geografische kennis over Matabaan en Somalië in het algemeen + beperkte kennis over het clansysteem”,* en daar waar verzoekster doorheen het verzoekschrift blijft ingaan op de motieven die reeds definitief werden beoordeeld in het kader van de tweede asielaanvraag (zie bijvoorbeeld eerste deel tweede middel, verwijzing naar “het oorspronkelijke verzoekschrift”, de persoonlijke problemen met Al-Shabaab, ...) niet ontvankelijk nu geen nieuwe elementen dienaangaande worden aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de reeds gedane beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

Dit belet geenszins dat de Belgische asielinstanties alle elementen van het administratief dossier mee in aanmerking nemen bij de beoordeling van de nieuwe asielaanvraag. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen. Overigens geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van opeenvolgende asielverzoeken uitgegaan wordt van de gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

3.3. Daar waar verzoekster het CGVS beschuldigt verzoeksters genitale verminking te bagatelliseren en te ontkennen, stelt de Raad vast dat deze bewering geenszins blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing. Immers stelt de bestreden beslissing expliciet *“Wat betreft de door u voorgelegde lidkaart van GAMS Belgique asbl op naam van K. S. S. en uitgereikt te Brussel op 26 november 2010 en het door u voorgelegde attest afgeleverd door GAMS Belgique asbl op naam van K. S. S. en uitgereikt te Brussel op 22 november 2010 en waarin gezegd wordt dat u GAMS frequenteert en de strijd tegen VGV steunt, kan gezegd worden dat noch het feit dat u VGV onderging noch dat u de strijd tegen VGV steunt, noch uw bewering dat u medische problemen ondervindt wegens de door u ondergane vrouwenbesnijdenis betwist worden.”*

Verzoekster maakt voor het eerst in onderhavige derde asielpcedure melding van haar VGV en heeft dit voorheen niet als vluchtreden aangehaald. Indien verzoekster thans aanvoert dat zij *“in het kader van huidige aanvraag voor het eerst de moed heeft kunnen opbrengen om over haar besnijdenis in Somalië te praten; Dat dit eerder volstrekt taboe was, met als gevolg een onoverwinnelijk schaamtegevoel; dit taboe heeft zij eindelijk kunnen doorbreken;”* blijkt uit haar verklaring *“tijdens mijn beide vorige asielaanvragen heb ik hierover niets verteld, want ik wist niet dat vrouwenbesnijdenis in België verboden is”* dat verzoekster haar verklaringen verbindt met een mogelijk verblijf in België. Verzoekster overtuigt dan ook geenszins *“dat zij nooit de kracht en de moed heeft gehad daarmee naar voren te komen, maar uiteindelijk toch overtuigd is geworden dit te doen”*, immers van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure (RvS 13 oktober 2005, nr. nr. 150.135). Verzoeksters vergoelijking komt dan ook eerder voor als een poging om het pas in een derde asielaanvraag aangehaalde motief te rechtvaardigen terwijl niet blijkt dat dit bij haar eerste asielaanvraag een punt was, te meer nu verzoekster negen jaar (verklaring DVZ vraag 36) dan wel 12 of 13 jaar (gehoorverslag p. 4) was toen zij werd besneden en zij pas 15 à 20 jaar later in België asiel heeft aangevraagd.

De Raad wijst er in deze tevens op dat het louter behoren tot een sociale groep niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aan te tonen. De vervolgingsvrees dient immers steeds *in concreto* te worden aangetoond, waarbij deze moet afgewogen worden ten opzichte van het land van herkomst. Verzoeksters voorgehouden nationaliteit is ongelooftwaardig bevonden.

4. Verzoekster beperkt zich ten slotte tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het richten van beschuldigen en verwijten aan het CGVS, het geven van niet-pertinente toelichtingen en het opnieuw aanhalen en betwisten van vaststellingen en motieven die reeds definitief werden vastgesteld in de vorige asielaanvraag, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

In deze stelt de Raad tevens vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de vaststelling dat haar dochter H. zich niet buiten haar (door verzoekster beweerde) land van herkomst bevindt en dat verzoekster zelfs geen enkel begin van bewijs aanhaalde van het bestaan van haar dochter. Voorts kan noch uit het administratief dossier en evenmin uit het verzoekschrift blijken dat verzoekster ooit heeft getracht haar dochter te behoeden voor genitale verminking daar waar ze bij haar verzet voor VGV of een bevraging hieromtrent ontegensprekelijk in aanraking zou zijn gekomen met vrouwen of groepen die zich tegen de gewoontes verzetten. Voorts stelt verzoekster niet precies te weten hoe de situatie momenteel is (gehoorverslag p. 4), wat haar bijzondere belangstelling en haar beweerde tegenkanting tegen de cultuur van genitale verminking verder onderuit haalt. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.2. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

5. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

5.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4, b) en c) van de vreemdelingenwet.

Gezien verzoekster haar vrees tot een hernieuwde VGV – die momenteel hypothetisch is daar verzoekster vooralsnog geen hersteloperatie heeft ondergaan – situeert bij een eventuele terugkeer, dient deze beoordeeld te worden ten opzichte van haar land van herkomst. Overeenkomstig artikel 48/5

van de vreemdelingenwet dient bij de beoordeling van vervolging in de zin van artikel 48/3 vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rekening te worden gehouden met de actoren van vervolging/schade, met de actoren die eventueel tegen de vervolging/schade bescherming kunnen bieden en met de eventuele mogelijkheid om in een deel van het land van herkomst te verblijven waar geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade. Verzoekster kan dan ook niet ernstig zijn waar zij meent dat de actoren van de verminking geen belang hebben en zij de commissaris-generaal verwijt hier "*handig omheen tracht te swingen*" (deel II Verzoekschrift "genitale verminking niet te toetsen i.f.v. (actoren) van vervolging"). Daar waar verzoekster beweert dat zij wel degelijk heeft verklaard wie dit heeft gedaan, stelt de Raad vast dat dergelijke bewering geen grond vindt in verzoeksters verklaringen daar zij tijdens het gehoor inzake haar eigen besnijdenis stelt het zich niet juist te herinneren. Inzake de beweerd mogelijke besnijdenis van haar dochter, verwijst verzoekster naar de grootmoeder (gehoorverslag p. 4), doch in deze heeft de bestreden beslissing er reeds op gewezen dat haar (beweerde) dochter zich niet buiten haar beweerde land van herkomst bevindt en kan worden toegevoegd dat verzoekster noch het bestaan noch de verblijfplaats van haar dochter aantoot.

Verzoekster is niet ernstig waar zij stelt dat er voldoende identiteitsgegevens voorhanden zijn om verzoeksters situatie aan de hand daarvan te kunnen plaatsen en kaderen. Aangezien werd geoordeeld dat verzoeksters Somalische identiteit en herkomst ongeloofwaardig en zelfs frauduleus voorkomen, toont verzoekster die haar asielrelaas en identiteit staande houdt, niet aan ten opzichte van welk land ze bescherming en de toepassing van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet verzoekt.

5.2. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK